

Interaktiv lydkunst: Forholdet mellem æstetik, affekt og adfærd

Foreløbig projektbeskrivelse, ved Anders Bonde

Nærværende projekt baseres på et samarbejde mellem Marianne Lykke (E-learning lab), Anders Bonde (MÆRKK & HumanSensing) og Morten Søndergaard (InDiMedia & REACT) vedrørende en undersøgelse af interaktive lydkunstværker på museer, herunder deres æstetiske, sanselige og affektive betydning for publikums oplevelser og adfærd. Den empiriske ramme for projektet er den aktuelle udstilling, *Sound Art. Klang als Medium der Kunst* ved Zentrum für Kunst und Medientechnologie Karlsruhe (fra 17. marts 2012 til 6. januar 2013), hvor Morten Søndergaard er gæstekurator med ansvar for udstillingens nordiske afdeling, *Unheard Avant-gardes (in Skandinavien)*. Der er her særlig fokus på lydkunstneres "re-aktivering" af lydværker fra 60'erne og 70'erne (Søndergaard 2012) – værker, der ikke passede ind i arkiverne (informationsteknologisk og konceptuelt) og i øvrigt fungerede affektivt (i forhold til et publikum) på en anderledes måde, end de "klassiske" kunstarter gjorde.

I en række af de 12 udstillede værker har publikum mulighed for ikke bare at opleve lydkunsten, men ansøres også til at interagere med den, idet deres adfærd bliver bestemmende for kunstværkets udformning og fremtoning. På denne baggrund er vi interesseret i at undersøge forholdet mellem kunstnerisk æstetik og publikums affektive respons og adfærd. Interessen samler sig først og fremmest om følgende to værker:

- *Hørbar*, en interaktiv klanginstallation udlånt fra Museet for Samtidskunst i Roskilde (koncept: Mogens Jacobsen og Morten Søndergaard 2007), bestående af 260 glasflasker, træ, bord, stole, akrylglas, autolak, RFID-chips og scanner, 2 workstations, 2 fladskærme, lys, elektronik, audiodatabase, forstærker, højttaler, HP-server og RFID-antenne.
- *POEX Tape*, et lydarkiv-interface (koncept: Martin Luckmann og Morten Søndergaard 2012), hvis lydmateriale stammer fra efterladte privatarkiver hos tidligere (og nu afdøde) deltagere ved den transdisciplinære og eksperimentelle kulturbegivenhed, *Poetry Experiment*, i København 1965 (POEX65). Værket består af infrarøde lysdioder, Wii-controller, projektorer, database, plexiglas og open Frameworks.

Vores metodologiske tilgang inkluderer og kombinerer forskellige videnskabstraditioner og paradigmer, idet vi opererer med kvalitative data i form af værkanalyser og 'walk-alongs' (Kusenbach 2003; Jones et al. 2008), som vi triangulerer med to forskellige typer af kvantitative dataindsamlings- og registreringsmetoder: dels målinger af bruger/-publikumsadfærd via logdata (Jansen 2009), og dels fysiologiske effektmålinger i form af hudkonduktans ('galvanic skin response'). Et sådant informationsteknologisk orienteret undersøgelsesdesign adskiller sig fra tidligere forskning på området, der primært betjener sig af deltagerobservation og dybdeinterview, og det er i den henseende interessant at undersøge, hvilke resultater dette kan føre til. Specielt 'walk-along'-undersøgelsen foretages som et komparativt studie, hvor betydningen og effekten af brugernes mulige interaktion med værkerne søges afdækket; hvordan formen og graden af interaktivitet påvirker museumsgæsternes oplevelse og forståelse af værkerne. De 12 udstillede værker er kendetegnet af varierende grad og form for interaktivitet, fra ingen til flere interaktionsmuligheder.

Referencer

Bishop, C. (2010). *Installation Art*. London: Tate Publishing.

Jansen, B. J. (2009). *Understanding User-web Interactions via Web Analytics*. San Rafael, CA: Morgan & Claypool.

Jones, P. et al. (2008). Exploring Space and Place with Walking Interviews. *Journal of Research Practice*, 4(2).

Kusenbach, M. (2003). Street Phenomenology: The Go-Along as Ethnographic Research Tool. *Ethnography*, 4(3). 455-485.

Søndergaard, M. (2012). EAR to the [Archive] Ground – Reactivating the Unheard Avant-gardes. Case: POEX65. *Furtherfield*. <http://www.furtherfield.org>.